

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

9.nodaļa: Labuma doma

153.

Vai gan žēlsirdība, līdzietība, žēlošana, mīlestība un visas citas teicamās tieksmes, ko Mēs tā veicinām, nav brīnišķīgi satiksmes ceļi ar augstākajām enerģijām? Vajag pieradināties raudzīties uz šīm gaišajām kādībām kā uz iedarbīgu līdzekli, kas savieno ar augstākajām pasaulēm. Bez šīm kādībām jebkura astroķīmija izvērtīsies par astroindi. Kopš seniem laikiem alķīmiķi bija izpratuši gaismas nesējus apvienojošās substances nozīmi, ko izstaroja sirds. Tāpēc sirds emanācijas nemitīgi rada gaišo substanci, ko nosauksim it kā par psihiskās enerģijas saprātu. Protams, arī pretējā puse pūlas atšķetināt šo uzdevumu savā vīzē. Bet sirds gaišās jaunradīšanas vietā tie pielieto spermu radīšanas veidu un tādējādi cenšas rast savienotāju substanci. Es neatkārtošu tās nosaukumu. Pirmo trīs pakāpju burvji lieto spermas vielu, lai savienotos ar izplatījuma enerģijām. Nav nozīme paskaidrot, ka viņu vārmācīgie paņēmieni nav savā procesā pietekoši spēcīgi un ilgstoši. Tie nav salīdzināmi ar sirds uguni.

454.

Pareizais atdošanas mērs ir mīlestības un atbildības mērs. Dot maz ir pretrunīgi mīlestībai, bet dot par daudz nav labāk. Necienīgs ir skopums, bet nelietderīga ir nesamērīga došana, kas ved pie nodevības. Kā nepietiekoša barība noved pie bada, tā pārmērīga – radīs saindēšanos. Nepārspīlējot var apgalvot, ka nodevību skaits ievērojami pieaudzis no pārmērīgas došanas. Daudzi apstākļi jāievēro Skolotājam dodot un uzticoties. Viņam jāņem vērā ne tikai saņēmēja personīgā kādība, bet arī tā tuvinieku īpašības un karmiskie kā arī astroloģiskie apstākļi. Izsmalcināta sirds pasacīs, kā orientēties šajā komplicēto nosacījumu plūsmā. Tālab Mēs tā cienām šo sirds mērogu. Bothisatvas ceļš ietver šī mēroga būtību. Nekāda prātošana neatturēs devēju no pārmērības, vienīgi sirds pazīst šos debesu svarus.

455.

Pārāk liels kalsnums, tāpat kā resnums vienādi kaitīgi augšupejai. Tie vienādi iznīcina psihisko enerģiju. Vidusceļš paredz labākos nosacījumus. Arī dabiskās tiekšanās vietā cilvēki izvēlas neatbilstošas galējības. Kosma jaunrade necieš nelīdzsvarotību. Tā zina, ka haoss atkāpjas spēku triecienu līdzsvara priekšā, bet šāds likums jāievēd visā dzīvē. Mēs esam mikrokosmi un mums jāpakļaujas visiem Mikrokosma nosacījumiem. Bet reti kāds runās par tādu esamības apstākli. Tāpēc tāda nesaskaņotība satricina Zemi.

Mēs bieži esam brīdinājuši no ugunīgās epidēmijas iespējamības; tā jau sākusies. Ārsti, protams, to nenomana, jo tā izpaužas dažādos veidos. Slimības daudzo simptomu mainīgums lai neaizkavē novērošanu. Cilvēku spriedums pārāk piesātinājies iluzorām formām, kuras kāds bija nejausi saskatījis. Mainīt redzesloku ir visgrūtākā lieta, bet tomēr vajag atgādīnāt, ka pienākumus jāpilda. Mēs bieži sūtām draudzīguma domas tur, kur par tām pat nedomā. Bet ar laiku arī šādas negaidītas labas zāles palīdz.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

9.nodaļa: Labuma doma

456.

Lai saasinātu garšu, dzirdi un ožu, cilvēki aizver acis. Lai koncentrētu redzi, cilvēki skatienu pavada roku kustībām. Tā cilvēki neprot līdzsvarot psihiskās enerģijas izpausmes un pielieto dažādas mākslīgas metodes. Tāpat cilvēki nezina, kā ieturēt līdzsvaru gara sašutumā. Abi šie jēdzieni nepieciešami pilnveidošanai, bet kā samierināt kareivisko gara sašutumu ar gudro līdzsvarotību? Parasti šie jēdzieni šķiet nesavienojami, bet vai gan līdzsvarotība neatsaucas uz gara sašutumu, kad pēdējais nepāriet īgnā uzbudinājumā un tādējādi nerada imperilu? Gluži otrādi – kulturāls un pašreizējais sašutums rada vērtīgās rubīna bruņas. Tā tikai pareizs psihiskās enerģijas virziens ir pārvērš dārgumā. Bet kur gan ir pašreizējās tiesnesis? Protams vienīgi sirds. Un arī sirds ne pati par sevi, bet, tieši, sirds Bezrobežības priekšā.

457.

Sašutums apliecina godināšanu – šāds senatnes līdzeklis kopīgs visām tautām.

458.

Jūs neskumstat par nespēju strādāt vairāk vispārības labā, bet kur gan mērogs? Bieži cilvēki, kas ļoti aktīvi fiziskajā plānā, visai vāji izpaužas smalkajā pasaulē un otrādi – cilvēki, kas izpaužas samērā maz, garīgajā plānā veic milzīgu darbu. Ne mums spriest, kurš dara vairāk, kurš mazāk. Galvenokārt jācenšas labāk izpildīt to darbu, kas mums dots, un tajos apstākļos, kādos mūs nolikusi karma. Apzinīga pieeja visam lauzīs ietvarus un pašķirs labākas iespējas. Tāpēc svētība Jums, ja mīlat vienkāršo tautu un jūtaties aicināti tai palīdzēt. Vislielākā privilēģija ir iespēja sniegt vispusīgu palīdzību.

Priecājieties, ka varat palīdzēt ir fiziski, ir garīgi, jo miesas ārstam jābūt arī gara dziedinātājam.

459.

Kad ļaudis aizceļo, viņiem ir divējādas sajūtas, vai nu ka viņi šai vietā ir ilgi dzīvojuši, tas nozīmē ka viņu aura ir kā pieaugusi pie priekšmetiem. Vai arī ļaudis jūt, ka viss ap viņiem beidzies, tas nozīmē, ka aura savijnota trauksmē. Ļoti svarīgi atšķirt šos divus ļaužu tipus. Bieži vien pēc ārējām pazīmēm var spriest par galveno sadalījumu. Kuri tad ir Mani ļaudis? Tie, kuri nejūt savas mājas vietu. Tie, kuri neatceras lietu vērtīgumu. Kas mēdz kāpt kalnā. Kas mīl putnu dziesmas. Kas ciena rīta stundas gaisu. Kas darbību ciena vairāk par laiku. Kas saprot puķes. Kas pierāda bezbailību, paši to neievērojot. Kas necieš tenkas. Kas ciena daiļuma radīto prieku. Kas saprot dzīvi aiz neredzamības robežām. Kas izpauž, kad var ņemt daļu Amritas. Kas steidzas piepildīt pravietojumu. Šie Mani ļaudis var Manu Varenību tērēt. Kā Valdnieks Viesuļu zemē, varu atsūtīt tiem pilienu rāsas no Elgaris koka, kas atklāj nākotnes dzīvi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

9.nodaļa: Labuma doma

460.

Vientuļniekam, kas mita kalnu strauta malā, jautāja – “vai ūdenskrituma troksnis to netraucē?” Viņš atbildēja: “Tieši otrādi, tas palīdz manai dzirdei. Turklāt strauts man atgādina divus jēdzienus – samaņu un pastāvību. Atceros tad, kā cilvēki apgrūtinā savus ceļus. Šādu pārmaiņu domās man devis strauts.”

461.

Labs cilvēks ir tas, kas dara labu. Laba darīšana ir nākotnes uzlabošana. Iespējams darīt labu tuvākam, lai uzlabotu viņa esamību. Ar varoņdarbu iespējams pacelt veselas tautas. Iespējams ieviest dzīvē visderīgākos atklājumus, kuriem jāpārveido nākotne. Iespējams beidzot uzlabot tautas domāšanu, un šeit būs ietverta sintēze. Cik brīnišķīga ir domu jaunrade, kas netiecas uz ļaunumu. Ja tauta izpratīs visu nosodīšanas ļaunumu, tā atvērs vārtus uz nākotni. Cik daudz laika atbrīvosies izziņāšanai, domāšanas mākslai, patiesi laba darīšanai, - tā iedegsies sirds labākās ugunis. Ļaunumā tādas ugunis neiedegas. Tāds labums pasargās veselību un plašā telpa šķīstīs atmosfēru. Aplami ir domāt, ka labais tikai abstrakcija vai nopelns. Tas ir nākotnes glābiņš, jo bez tā nav augšupejas nostiprinājuma. Tā ikviena doma par labo ir jau Gaismas bulta. Tā jau kaut kur ir iznīcinājusi atšķirtību, jo katra atšķirtība aiz ļaunuma ir iegrimšana haosā. Tāpēc māciet domāt par labo.

462.

Ir pareizi rakstīt par draugu vislabāko, un vēl jo sevišķi par aizgājušu, jo kas gan var uzdrīkstēties tiesāt impulsus un aizslēptās izjūtas, kas ierosinājušas drauga vienu vai otru rīcību? Katrs noniecinājums, pat gluži neapzināts, jau rada Lielu karmu. Pirmais mums dotais norādījums skanēja: “desmitkārtīgi palielināt visu labo un divkārtīgi samazināt visu slikto”, tikai tā iegūsim aptuveni pareizu novērtējumu.

Cik bieži cilvēki, nezinādami cilvēka rīcības cēloņus un iekšējos impulsus, steidzas tiesāt pēc acīmredzamības un tādejādi izdara smagu pārkāpumu pret taisnību un padara neizmērojami smagu savu karmu. Lūk, kāpēc tik cēla un praktiska ir paraša runāt un rakstīt par aizgājušo vienīgi labu. Lai kaut tā cilvēki mazliet izlabo savu netaisnīgumu.

463.

Salīdziniet labvēlības un atzinības zīmētās līnijas ar ļaunuma un skaudības glifu. Pirmajā gadījumā jums būs skaists aplis, bet otrais dos šausmīgus ķeburus.

Bet skaists ir labvēlības aplis – tas ir kā gaišs vairog! Kustības harmonijā tas var paplašināties un padziļināties. Vissākotnīgās enerģijas pētījumos pamācoši pārlicināties, kādā mērā cilvēkam dota spēja atšķirt pozitīvās un negatīvās īpašības. Cilvēkiem jau bieži atkārtots par labā un ļaunā relativitāti. Bet ir pamati un pulss, kas nemaldinās – psihiskās enerģijas zīmētās līnijas nav iespējams viltot, tās parāda lietu būtību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

9.nodaļa: Labuma doma

464.

Svētītais norādīja mācekļiem uz faķīru, kas ar lielu māku svieda bumbu. Katrs sviediens ķēra mērķi un divi mazi zēni steidzās pacelt un atnest bumbu. Svētītais sacīja: “Šis cilvēks ir sasniedzis pilnību bumbas atdošanā. Aizsviesto bumbu viņam nekavējoties atnes atpakaļ. Tāpat notiek ar katru atdošanu, ja tā pilnīga. Tāpēc mācīties upurēt, jo upurēšanā jābūt mākslai.”

Tāpat svētītais norādīja uz klusējošu cilvēku un sacīja: “kas var noteikt klusēšanas robežas? Īstais vārds grūti atrodams, bet vēl grūtāks ir klusēšanas skaistums.” Tā Svētītais iemācīja nest klusējošu upuri.

465.

Bezvārdu domas saņem arī svētapslēpto atzinību. Katra labuma doma saņems arī labāko pateicību. Ne mums jāizlemj, kur atskanēs atzinības dziesma. Nevajag steigties priekšā atzinības vārdiem; brīnišķīgākā pateicības dziesma skan līksmes brīdī. Bet šādai līksmei kāds bija raidījis domu. Pateicībā sacīsim – AUM!

466.

Ir jāpalīdz visur un visā. Ja šķēršļi attiecībā uz palīdzību slēpjas politiskā, nacionālā vai ticības iedalījumā vai arī pulciņu savrupībā, tad tādi šķēršļi nav cilvēces cienīgi. Visādos veidos jāsniedz palīdzība tiem, kam tā nepieciešama. Kur draud briesmas, tur nedrīkst skatīties uz matu krāsu. Nedrīkst izprašņāt par ticību, kad jāglābj no ugunsgrēka.

It visi Nolikumi norāda uz absolūtas palīdzības nepieciešamību. Tādu palīdzību var uzskatīt par īstu iedvesmu. Esmu to jau sacījis, bet ļoti daudzās konvencionalitātes liek vēlreiz apstiprināt palīdzību.

467.

Viena no spilgtākām ugunīgām darbībām būs tuvākā sājpu uzņemšanās. Ugunīgā sirds deg kā bāka un uzņemas apkārtējo kaites. Tāda dziedināšana tai nesagādātu ciešanas, ja slimā auras īpašība nesūtītu glābējam tumšas bultas. Pat spēcīga ugunīga sirds pagurs no šādas nepelnītas atbildes. Turklāt, nav viegli sirds ugunīs sadedzināt svešas sāpes. It sevišķi nav viegli, ja šādu sājpu cēlonis ir necienīgas darbības. Arī tādas pārdomas ir derīgas ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

468.

Cilvēces izpratnē pašreizējās veidi tik ļoti atšķiras, ka visā jāpielieto augstākais mērogs. Tas, kas pašreizējīgi atdevis sevi kalpošanai, apstiprināms kā gaišais līdzstrādnieks. Kosmiskās uguns kalps upurē sevi. Evolūcijas kalps apstiprināms kā likuma nesējs. Kalpotājs, Vispārības labuma piekritējs, apstiprināms kā Kosmosa līdzstrādnieks.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

9.nodaļa: Labuma doma

Centru jaunrade atbilst visām pašai dziedzības augstāko veidu izpausmēm. Kad uguns transmūtācija ieviesīsies dzīvē, tad varēs sacīt – patiesi piepildījies Kosmiskā Pavēle! Jo Kosmos piesātina visas dzīvības ar uguni un jaunai izpausmei jāattīsta sevī tāpatīgas enerģijas. Šajā tāpatībā ietvertas visas pasaules. Šajā tāpatībā ietverta Agni Joga misija. Tāpēc tās vibrācijas, kuras uztver Agni Joga centri ir tāpatīgas izplatījuma ugunīm. Es redzu centru neredzamo jaunradi. Pēc radošās uguns rekordiems iespējams nosacīt gara jaunradi.

669.

Ugunīgais Zalktis, kas paceļas virs “kausa” Mozus zekša veidā kā arābu astonnieks var parādīt “kausa” spriegumu, jo “kauss” pilns Uguns. Noslāņojumi un nogulsņējumi “kausa” ir uguns produkti. Tā mēs, vispirms, esam Ugunīgas būtnes. Tikai šādā pārliecībā mēs sāksim audzēt tā dēvētos Ugunīgos Spārnus.

Vai gan jums nepieklauvē ugunīgas lāses? Vai gan ugunīgie viņi nekāpina ritmu? Lai katrs atgādinājums par Uguni noder piesātināšanās ar svētsvinību.

470.

Patiesa nesavtība, Īstā Ugunspuķe – bet tai jāizpaužas ne tikai rīcībā, bet tieši apziņā. Darbi kā klīstošas ēnas ir nepilnīgs atspoguļojums, un drebošais konvencionālisms apslēpj darbības jēgu. Vai gan iespējams spriest par darbību, nezinot cēloni un sekas? Tad glābējs izrādīsies apvainotājs un derīgais liksies skopulis. Bet nav viegli noteikt nesavtības apzināšanos – neizbēgama individualitāte. Nesavtība iespējama tikai skaidri apzinoties nākotni. Nesavtību neceļ uz pagātnes pieredzes, tikai reāla nākotnes izjūta var izveidot iekšējo spriedumu par iespējamā robežām. Kas domā nakts klusumā: pagātne man iemācījusi nesavtības vērtīgumu – tas ir gūsteknis.

Nesavtībai himna jādzied saules staros, kā putnam savu vienvienīgo izpausmi, zināt nākošo dienu, kad lemts pārlidojumu sākums. Pārlidojuma jēdzienam ir nozīme nesavtības atskārsmei.

Nākotni varat izprast kā pavērsienu no nakts uz dienu. Miegainie aizgulēsies, bet Vienkopa ir nomodā. Mūsu sardze neuzskata nevienu sardzes stundu par niecīgu.

471.

Mana iemīļotā formula ir: uzticība līdz galam. Pieņemu to, tas ir īsākais ceļš! Nepieviļot to, jūs iegūsiet daudz prieka!

Vēl gribu jums teikt, ka tas, kurš sācis Kalpošanas gaišo ceļu, nekad nav garīgi vientuļš. Iemācieties katru dzīves brīdi atcerēties, ka jums neatlaidīgi seko Ērgļa Acs un Liesmainā Sirds, kas jūs Aicinājusi! Jo tikai mūsu blīvais apvalks un vēl nepilnīgi izkoptās jūtas neļauj mums taustāmi sajūst šo Klātbūtni. Bet ja jums jau ir skaistais pārdzīvojums, par kuru jūs rakstāt, tad tā ir zīme, ka līdzīgas parādības var pavairoties. Bet esiet pacietīgi, jo jūs nezināt ne dienu, ne stundu – šajos vārdos slēpta dziļa patiesība. Ja vadītāja mērķis nav novājināt mūsu organismu, bet norādīt

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

9.nodaļa: Labuma doma

visaugstākai uztverei, kas prasa vislielāko saudzību. Prieks, atzinība un uzticība ir vislabākie palīgi.

Mīliet un palīdziet citiem mīlēt! Nesiet gara prieku tiem, kas ir ap jums!

Tā tad apsveicu jūs šajā gaišajā ceļā un sūtu savu sirds prieku jaunajai, mīļajai līdzstrādniecei.

472.

Iedziļinājušies darbā, jūs daudzkārt būsit izjutuši pēkšņu enerģijas zudumu. Pat visaizrautīgākajā darbā varējāt nojaust neizskaidrojamu prombūtni. Apzinīgs mācekļis augsti vērtē šādus apziņas lidojumus. Viņam pazibēs doma – “lai Skolotājs palīdz man nest labumu tur, kur vajadzīgs. Lai pasaulei būtu labi.”

473.

Daudz runā par pašuzpurēšanos tiecoties debesīs, bet cēlas upurēšanās piemēri ir šeit Zemes virsū. Ņemiet katru māti: viņa, dažādos apstākļos, savā veidā pauž uzpurēšanos. Bet būsīm vērīgi, pratīsim saskatīt visapslēptākās cēlo jūtu zīmes, tās tik ļoti dziļas, ka kautrējas izpausties. Šais daiļajos ziedos radies arī atveseļošanās līdzekļi. Piesauksim labākos vārdus, lai cilvēks nepakluptu. Tā ieies dzīvē arī Brālības izpratne.

474.

Diži upuri tika nesti uguns iededzināšanai. Cienīsim šādas pašuzpurēšanās piemiņu. Daiļums mīt šādos aicinājumos. Ne gadu ritmi, ne cilvēku nemieri nav varējuši apklusināt pašai dziedības aicinājumus. Par to vēsta arī Brālības vīstokļi. Brīnišķīgi, ka arī tagad neaizmirst jēdzienu, kas pastāv cauri mūžiem.

Nenoraidīsim pat mazāko neizpratni par pārzemes ceļu.

475.

Par cik pašpaļāvība darbībā ir svētīga, par tik iedomība kaitīga. Iedomība naidīga vienkāršībai. Pat attīstīti prāti ir pakļauti šai slimībai un spiesti atgriezties darbā lieku reizi, kamēr noberzīs šo čaulu. Viens no traucējošiem apstākļiem – vienkāršības trūkums. Var staigāt vīzās un nebūt vienkāršs. Vienkāršībā var uzcelt dižāko templi. Vienkāršība, daiļums un bezbailība – Kristus un Buda neko citu nerunāja. Un svētīgi, ja gars dzīvo ar šīm likumībām. Ievērojiet, pat runāt cenšamies visvienkāršākiem vārdiem, lai tikai veicinātu Bābeles torņu krišanu. Tā arī pasakiet – vārdu krājumus pārvērtīsim pelnos, ja tie no Kristus vārda iztaisījuši bezjēdzīgu jēdzienu jūkli. Teikts vienkārši - “Nepielūdziet dažādi, bet vienīgi garā.” Buda pasauli izstaigāja – un Viņu aizmirsa. Kristus izcieta – arī Viņu aizmirsa. Tagad lai paceļ savu šķēpu pāri sev, katrs pēc vēlēšanās. Parakņājies, tauta, savās skrandās, balts tērps ikvienam sagatavots. Pērtiķa tualetes nodosim cirkā, turpat, kur uzpūtīgos muļķus. Jā, jā, jā, labāk ar mežoniem, nekā viltotu līdzekļu aptiekā – tā arī pasakiet.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

9.nodaļa: Labuma doma

476.

Vienkāršība – Mūsu atslēga slepenām durvīm uz laimi. Varat rakstīt par vienkāršību īpaši, jo nekas tā neaizsprosto ceļu kā uzpūtība. Visiem spēkiem jāapkaro jebkurš iedomības iedīglis, nekrītot svētulībā. Šķietami veca patiesība, bet tagad tā jānostiprina. Katram pašam jāsaprot, kur viņa vienkāršība sirgst.

477.

Jogam nepiemīt divdomība. Jogam nepiemīt arī čukstēšana par personām, kas pieder Brālībai. Tāda čukstēšana rada nodevības sekas. Jogs zina, cik lielā mērā katrai viņa domai ir spēks iedarboties uz viņu pašu. Jogs ir labvēlīgs pret visām evolūcijas pazīmēm. Jogs vīrišķīgi atzīst kosmisko atkritumu kaitīgumu un dragā melu pamatus.